

203 02 emie tecka
D. 16. 11 2005 r. -
2 mi 02 emie tecka

MEMORIAL
Generał Marii Wittek

POW

+ BURDON Wanda

(vel Bourdon)

(1900? - 1920)

3041/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺ BURDON vel Boundon
Wamde
T. 3041 / WSK

I/1. Relacja ✓ k. 8, 5. 1-8

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja —
.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie |ksero| w teście I/1 s. 2, 4

I₁ Relacja

- Biogram oprac. przez A. Cieslik, 2002, mps, rkps, oryg., k. 1, s. 1
- Biogram oprac. przez M. Sulej i W. Misztala, 2003, mps, rkps, oryg., k. 2, s. 2-3
- Biogram oprac. przez M. Sulej i M. Misztala, 2003, mps, rkps, oryg., k. 3, s. 4-6
- Biogram oprac. przez E. Zawacką i D. Kromp do I tomu „Stowiszka VM kobiet”, 2003, mps, rkps, oryg., k. 2, s. 78

Przysięga Agnieszki Cieplik

I/1-1

←
Wanda BURDON (? - 1920) - PC

[fotografia w książce Ziemiańskiego „Kobiety w POW Wschód”, strona 174] - PC

W 1918 mi mogło być absolutnie

Wanda Burdonówna, absolwentka Uniwersytetu Kijowskiego, należała do grupy kobiet, które w 1918 r. aktywnie włączyły się w pracę POW na Ukrainie. Oddział żeński w Kijowie, w którym działała, złożył przysięgę żołnierską na ręce Komendanta Naczelnego ob. Świtka, w Kijowie na zebraniu u ob. Iżykiewiczowej. Do zadań oddziału żeńskiego należały dyżury w komendzie placu, służba kurierska i łączności w mieście i w terenie, wywiad miejski, kolportaż wydawnictw niepodległościowych, przenoszenie broni.

Wanda Burdonówna pracowała w Okręgu Kijowskim POW. Została aresztowana przez CzeKa w początkach marca 1920 r., w ramach „marcowej wyspy POW w Kijowie”, w której aresztowany został komendant Jerzy Bolewski i kilkunastu innych peowiaków.

Początkowo - pisze I. Ziemiański - bolszewicy mieli tak mało obciążającego ją materiału, że nawet zwolnili aresztowaną, lecz po paru dniach powtórnie zatrzymali.

Wanda Burdonówna wraz z innymi aresztowanymi została umieszczona w czerezwyczajce kijowskiej. Po długotrwałym śledztwie aresztowanych wywieziono statkiem do Kremienczuga, a następnie do Charkowa, gdzie wszyscy w nocy z 25/26 czerwca 1920 r. zostali rozstrzelani w siedzibie Charkowskiego Osobogo Otdiela. Jak głosi przekaz, przed śmiercią peowiaci śpiewali polskie pieśni patriotyczne.

Za niezłomną pracę, pełną największego poświęcenia i śmierć bohaterską grupa 13 peowiaków rozstrzelanych w Charkowie, wśród nich Wanda Burdon, zostało przedstawionych do orderów Virtuti Militari.]

Wanda Burdon 17 maja 1922 r. pośmiertnie została odznaczona orderem Virtuti Militari V klasy (Dz. Pers. MSWojsk nr 1 z 4.01.1923 r., numer Krzyża 7900)

Madame pobraw dżenne

Źródła:

Zdzisław Wesółowski, ^{zmieci} *The Order of the Virtuti Militari and its Cavaliers 1792-1992*, Miami 1992.

Ignacy Ziemiański, *Praca kobiet w POW Wschód*, Warszawa 1933, s. 66, 100, 115, 214-216, ^{fol. 5 174}

(-1) A. Cieplikowa 31XIV 02

Praca zaparanci nig z KN Kijaj - pora Ziemiański I 02
brak rozkazu odd

Brak Tedy jej
fot. w inst. Casimier
(nie od razu)

Wanda BURDON (właśc. Bourdon) — MS-II-26703

Urodziła się w Kijowie ok. 1900 r. jako córka Ildefonsa i Kazimiery z Przyborowskich.

Miała dwoje starszego rodzeństwa – siostrę Helenę i brata Witolda.

Ich ojciec był uznanym w Kijowie lekarzem. Mieszkali przy ul. Spasskiej 24.

Wanda Bourdon w 1918 r. studiowała na Wydziale Przyrodniczym Wyższych Kursów Państwowych Żeńskich (Uniwersytetu Św. Olgii). Od początku lutego 1918 r. należała do KN III POW w Kijowie. Przysięgę peowiacką składała na ręce Józefa Bromirskiego. Zwerbowała do POW także swoją siostrę Helenę, która wróciła do Kijowa po ukończeniu studiów na Sorbonie. Wraz z innymi peowiaczkami – Jadwigą Goszczycką, Haliną Ptaszkowską i Heleną Suchowiecką specjalizowała się w chemii pragnąc zdobyć wiedzę spożytkować w sprawie Ojczyzny. W pracy konspiracyjnej utrzymywała kontakty m.in. z siostrami Aleksandrą, Marią i Natalią Iżykiewiczównami, z Marią Glinczanką, Jerzym Bolewskim, Władysławem Neumanem, Józefem Żółtowskim.

W domu rodziców znajdującym się na peryferiach Kijowa, na tzw. Padole, i z tego względu bardzo odpowiednim do pracy konspiracyjnej, przechowywane były bieżące dokumenty oraz archiwum KN III POW. Znajdowała się tam również pracownia paszportów, które po wymyciu za pomocą chemikalii były sporządzane odpowiednio do otrzymanych instrukcji. Odbywały się tam również zbiórki kijowskich peowiaków, udzielano noclegów i informacji.

W dniu 10 marca 1920 r. „Czeka” aresztowało Wandę i Helenę Bourdonówny oraz ich ojca. W dniu tym aresztowana została prawie cała Komenda POW w Kijowie z komendantem Jerzym Bolewskim na czele. W końcu kwietnia 1920 r. dr Bourdon w wyniku starań swoich pacjentów został zwolniony z więzienia. W późniejszym okresie był jeszcze wielokrotnie więziony, odebrano mu całe mienie, wraz z żoną cierpiał prześladowania sowieckie aż do śmierci (prawdopodobnie w 1932 r.). Jego córki wraz z innymi więzionymi członkami KN III POW (wobec zbliżania się wojsk polskich do Kijowa) zostały wywiezione przez bolszewików statkiem do Krzemieńczuga, a stamtąd do Charkowa.

Wanda została rozstrzelana w siedzibie „Czeka” w Charkowie w nocy z 25 na 26 czerwca 1920 r. wraz z Marią Boguszewską, Jadwigą Goszczyką, Marią Gnatkowską-Cyganiewiczówną, Natalią Iżykiewiczówną, Heleną Sikorską, Marią Skrzycką, Jerzym Bolewskim, Zygmuntem Jaegerem, Stanisławem Woronieckim i innymi.

Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z dnia 17 maja 1922 r. (Adj. Gen. L. 13391 VM) odznaczona pośmiertnie Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (l. k. 7900).

Helena Bourdon, urodzona 7 lutego 1897 r., po ukończeniu z odznaczeniem Państwowego Żeńskiego Gimnazjum Mariińskiego studiowała w Paryżu literaturę na Sorbonie. Po powrocie do domu została wciągnięta w lutym 1918 r. przez siostrę do konspiracji. Po ps. Bujwidówna pełniła funkcję wywiadowczyni i łączniczki między lokalami POW na terenie Kijowa. Aresztowana wraz z siostrą i ojcem, lecz 5 kwietnia 1921 r. zwolniono ją z więzienia w Charkowie. Nie mając pewności co do losu siostry oraz innych bliskich jej peowiaczek i peowiaków udała się ponownie do Charkowa. Została tam aresztowana przez „Czeka” i więziona do grudnia 1922 r. W 1923 r. przedostała się do Polski. W latach 30-tych mieszkała w Warszawie przy ul. Piusa XI 68 m. 7. Utrzymywała się z lekcji języków obcych (przede wszystkim francuskiego) oraz tłumaczeń literackich i handlowych. Od 1933 r. uczestniczyła w pracach Unii Polskich Związków Obrońców Ojczyzny. Należała także do Związku Peowiaków KN III-Wschód. W dniu 17 marca 1938 r. została odznaczona Krzyżem Niepodległości.

Witold Bourdon, brat Wandy i Heleny, urodził się 21 października 1896 r. W latach 1908-1916 uczył się w VI Gimnazjum Rządowym w Kijowie. W maju 1916 r. wstąpił do armii rosyjskiej. Ukończył Wojenną Szkołę Konstantynowską w Kijowie. Od maja do października 1918 r. służył w I Korpusie Polskim gen. Józefa Dowbora-Muśnickiego. Po rozwiązaniu Korpusu wrócił do Kijowa. Chyba wtedy ożenił się z Aleksandrą Marcinkowską. W lipcu 1918 r. zaciągnął się do 20 Pułku Dragonów „białej” Armii Południowej nad Donem aby stamtąd łatwiej przedostać się do oddziałów Żeligowskiego na Kubaniu. Kiedy okazało się to trudne do wykonania wrócił do Kijowa, gdzie wstąpił do oddziałów polskich formowanych przez Polską Misję Wojskową na czele której stał mjr Franciszek Kleberg. Po wejściu do Kijowa wojsk Semena Petlury oddziały te uległy rozwiązaniu. W sierpniu 1919 r. zaciągnął się do 7 Pułku Huzarów armii Denikina aby bronić miasta przed bolszewikami. Kiedy jednak wojska Denikina wycofały

III ed

Wanda BURDON (właśc. Bourdon) - MS III 14 103

Urodziła się w Kijowie ok. 1900 r. jako córka Ildefonsa Bourdon i Kazimiery z Przyborowskich. *Ojciec był cenionym lekarzem kinezjoterapeutą.*

Miała dwoje starszego rodzeństwa – siostrę Helenę i brata Witolda. Ich ojciec był uznanym w Kijowie lekarzem. Mieszkali przy ul. Spasskiej 24.

W 1918 r. *10 jako studentka* studiowała na Wydziale Przyrodniczym Wyższych Kursów Państwowych Żeńskich (Uniwersytet Św. Olgii). *W Kijowie* Od początku lutego 1918 r. należała do KN III POW w Kijowie. *~ 1918 r* Przysięgę peowiacką składała na ręce Józefa Bromirskiego. Zwerbowała do POW także swoją siostrę Helenę, która wróciła do Kijowa po ukończeniu studiów na Sorbonie. *~ 1918 r* Wraz z innymi peowiczkami – Jadwigą Goszczycką, Haliną Ptaszkowską i Heleną Suchowiecką specjalizowała się w chemii pragnąc zdobyć wiedzę spożytkować w sprawie Ojczyzny. *~ 1918 r* W pracy konspiracyjnej utrzymywała kontakty m.in. z siostrami Aleksandrą, Marią i Natalią Iżykiewiczównami, z Marią Glinczanką, Jerzym Bolewskim, Władysławem Neumanem, Józefem Żółtowskim. *Do zadań tego oddziału. Zim 1918 r*

W domu rodziców *Wanda* znajdującym się na peryferiach Kijowa, na tzw. Padole, i z tego względu bardzo odpowiednim do pracy konspiracyjnej, przechowywane były bieżące dokumenty oraz archiwum KN III POW. *Wanda* Znajdowała się tam również pracownia paszportów, które po wymyciu za pomocą chemikaliów były sporządzane odpowiednio do otrzymanych instrukcji. *Wanda* Odbywały się tam również zbiórki kijowskich peowiaków, udzielano noclegów i informacji.

10 marca 1920 r. „Czeka” aresztowało Wandę i Helenę Bourdonówny oraz ich ojca. *Wanda* W dniu tym aresztowana została prawie cała Komenda POW w Kijowie, z

Kilku innych
peowiczków

2 komendantem Jerzym Bolewskim na czele. (W końcu kwietnia 1920 r. dr Bourdon w wyniku starań swoich pacjentów został zwolniony z więzienia. W późniejszym okresie był jeszcze wielokrotnie więziony, odebrano mu całe mienie, wraz z żoną cierpiał prześladowania sowieckie aż do śmierci, (prawdopodobnie w 1932 r.). Jego córki wraz z innymi więzionymi członkami KN III POW, w związku ze zbliżaniem się wojsk polskich do Kijowa, bolszewicy wywieźli statkiem do Krzemieńczuga, a stamtąd do Charkowa.

Wanda została rozstrzelana w siedzibie „Czeka” w Charkowie w nocy z 25 na 26 czerwca 1920 r. wraz z Marią Boguszewską, Jadwigą Goszczycką, Marią Gnatkowską-Cyganiewiczówną, Natalią Izykiewiczówną, Heleną Sikorską, Marią Skrzycką, Jerzym Bolewskim, Zygmuntem Jaegerem, Stanisławem Woronieckim i innymi.

Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z 17 maja 1922 r. (Adj. Gen. L. 13391 VM) Wanda Burdon (właśc. Bourdon) została odznaczona pośmiertnie Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (l. k. 7900).

Jej siostra Helena, urodzona 7 lutego 1897 r., po ukończeniu z odznaczeniem Państwowego Żeńskiego Gimnazjum Mariińskiego studiowała w Paryżu literaturę na Sorbonie. Po powrocie do Kijowa w lutym 1918 r. wstąpiła do POW. Po ps. Bujwidówna pełniła funkcję wywiadowczyni i łączniczki między lokalami KN III POW na terenie Kijowa. Aresztowana razem z Wandą i ojcem, została jednak 5 kwietnia 1921 r. zwolniona z więzienia w Charkowie. Nie mając pewności, co do losu siostry oraz innych bliskich jej peowiaczek i peowiaków udała się ponownie do Charkowa. Tam „Czeka” ponownie ją aresztowało i więziło do grudnia 1922 r. W 1923 r. przedostała się do Polski. W latach 30-tych mieszkała w Warszawie przy ul. Piusa XI 68 m. 7. Utrzymywała się z lekcji języków obcych (przede wszystkim francuskiego) oraz tłumaczeń literackich i handlowych. Od 1933 r. uczestniczyła w pracach Unii Polskich Związków Obrońców Ojczyzny. Należała także do Związku Peowiaków KN III-Wschód. W dniu 17 marca 1938 r. została odznaczona Krzyżem Niepodległości.

Witold Bourdon, brat Wandy i Heleny, urodził się 21 października 1896 r. W latach 1908-1916 r. uczył się w VI Gimnazjum Rządowym w Kijowie. W maju 1916 r. wstąpił do armii rosyjskiej. Ukończył Wojenną Szkołę Konstantynowską w Kijowie. Od maja do października 1918 r. służył w I Korpusie Polskim gen. Józefa Dowbora-Muśnickiego. Po rozwiązaniu Korpusu wrócił do Kijowa. Chyba wtedy ożenił się z Aleksandrą Marcinkowską. W lipcu 1918 r. zaciągnął się do 20 Pułku Dragonów „białej” Armii Południowej nad Donem, aby stamtąd łatwiej przedostać się do oddziałów Żeligowskiego na Kubaniu. Kiedy okazało się to trudne do wykonania wrócił do Kijowa, gdzie wstąpił do oddziałów polskich formowanych przez Polską Misję Wojskową na czele której stał mjr Franciszek Kleeberg. Po wejściu do Kijowa wojsk Semena Petlury oddziały te uległy rozwiązaniu. W sierpniu 1919 r. zaciągnął się do 7 Pułku Huzarów armii Denikina, aby bronić miasta przed bolszewikami. Kiedy jednak wojska Denikina wycofały się opuścił swój pułk i wrócił do Kijowa już zajętego przez bolszewików. Zagrożony aresztowaniem zmuszony był ukrywać się, a następnie wyjechał z żoną do Rzeczyca z zamiarem przedostania się przez linię frontu na polską stronę. Aresztowany w Rzeczyca przez „Czeka” przebywał w więzieniu do wejścia wojsk polskich. Po uwolnieniu wyjechał

razem z żoną do Wilna i tam zaciągnął się do 5 Pułku Strzelców Konnych w którym służył jako oficer ewidencyjny do końca listopada 1920 r. W lipcu 1920 r. został mianowany podporucznikiem kawalerii. W następnych latach służył w różnych pułkach ułanów i strzelców konnych, głównie jako oficer ewidencyjny. W maju 1922 r. został mianowany na stopień porucznika. W 1921 r. Oficerski Trybunał Orzekający przy MSWojsk. prowadził dochodzenie celem ustalenia z jakich powodów służył w armii Denikina. W związku z tym, w odpowiedzi na zapytanie przez Oddział IV (Prawny) Sztabu Generalnego starosta łucki Jerzy Neyman, b. członek KN III POW w Kijowie pisał do rąk własnych szefa Oddziału: „Ppor. Witolda Burdona znam od dzieciństwa i mogę wydać o nim jak najlepszą opinię. Czy należał do Związku Polaków Wojskowych nie wiem, jednakże wiem, że w r. 1918 służył w Wojsku Polskim. Do Armii Denikina należał wprawdzie, lecz nie z pobudek politycznych, ale z żądzy wrażeń, która w tak młodym człowieku była bardzo silna. Stanowczo stwierdzam, że Burdon był zawsze dobrym Polakiem, pochodzi ze znanej i szanowanej w Kijowie polskiej rodziny, która niejednokrotnie dała dowody swojego oddania się sprawie polskiej (np. rodzona siostra Witolda Wanda została przez bolszewików rozstrzelana za udział w POW.” W 1934 r. został skazany przez Wojskowy Sąd Okręgowy Nr VII w Poznaniu na dwa miesiące aresztu za sprzeniewierzenie jakiego dopuścił się w latach 1928-1932 pełniąc funkcję dowódcy szwadronu zapasowego 7 Pułku Strzelców Konnych w Zbąszyniu. W następnych latach służył w 21 Pułku Ułanów Nadwiślańskich jako adiutant pułku. W 1937 r. został dowódcą szwadronu w dywizjonie ppanc. tego pułku.

W jego aktach personalnych w CAW (ap 7668) znajduje się prośba matki Kazimiery Bourdon (zamieszkałej wtedy w Hłowie k. Działdowa, Nadleśnictwo Dwukoły) do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w której czytamy: „Proszę o darowanie memu synowi porucznikowi Bourdon Witoldowi odbycia kary 2 miesięcy więzienia, nałożonej wyrokiem sądu okręgowego Nr VII L. Kr. 516/31 w związku z pismem Najwyższego Sądu Wojskowego L. 261/33. Prośbę swą motywuję następująco: Cała nasza rodzina zamieszkała przed wojną w Kijowie robiła dla kraju wszystko co tylko mogła, nie licząc się z niczem; w rezultacie naraziliśmy się na prześladowania; syn zdołał uniknąć aresztowania i po dłuższej tułaczce dostał się do kraju, córka Wanda została rozstrzelana w Charkowie jako kurierka POW (po śmierci została odznaczona krzyżem Virtuti Militari Nr 7900 – Dzien. Pers. Nr 1/23). Ja z mężem nie miałam możliwości wyjechać i do 1932 roku byliśmy stale narażeni na prześladowania ze strony władz bolszewickich i niejednokrotnie więzieni. Po śmierci męża, któremu pobyt w więzieniu bolszewickim do reszty zdrowie naderwał, udało mi się przez Czerwony Krzyż uciec do kraju do swoich dzieci ...”.

Źródła:

BURDON (Bordon ?) Wanda

Dz. Pers. MSWojsk. Nr 1 z 4.I.1923 r.; - Pełczyńska, Kobieta w walce..., s. 872; Służba Ojczyźnie..., s. 350; Ziemiański, Praca kobiet..., s. 66, 100, 115, 211, 214, 215-216.

Pani Profesor ! Fragment poświęcony bratu Wandy jest integralną częścią biografii. Bardzo proszę nie zmieniać tego !!!

Akta odzn. Wandy Bourdon zaginęły !

Bibliografii
działania

Biogram oprac. przez E2 i A.D.W. do 1 tomu „Słownika UM kobiet”
z uwzględnieniem recenzenta B. Chłomowickiego

II/1-2

BURDON (lub Bourdon) Wanda (1900 ? - 1920)

Urodziła się w Kijowie ok. 1900 r. jako córka Ildefonsa Bourdona i Kazimiery z Przyborowskich. Ojciec był cenionym lekarzem kijowskim. Miała dwoje starszego rodzeństwa – siostrę Helenę i brata Witolda.

Jako studentka Wydziału Przyrodniczego Wyższych Kursów Państwowych Żeńskich (kijowskiego Uniwersytetu Św. Olgii) Wanda należała od lutego 1918 r. do grupy kobiet, które aktywnie włączyły się w prace KN III POW w Kijowie. Przysięgę peowiacką składała na ręce Józefa Bromirskiego. Zwerbowała do POW także swoją siostrę Helenę (która wróciła w 1918 r. z Paryża do Kijowa po ukończeniu studiów na Sorbonie). Wraz z innymi peowiaczkami ~ Jadwigą Goszczycką, Haliną Ptaszkowską i Heleną Suchowiecką. Wanda specjalizowała się w chemii, pragnąc zdobytą wiedzę spożytkować w działalności niepodległościowej. W Oddziale Żeńskim współdziałała z siostrami Aleksandrą, Marią i Natalią Iżykiewiczównami, z Marią Glinczanką, Jerzym Bolewskim, Władysławem Neumanem, Józefem Żółtowskim. Do zadań tego Oddziału należały dyżury w komendzie placu, służba kurierska i łączności w mieście i w terenie, wywiad miejski, kolportaż wydawnictw konspiracyjnych, przenoszenie broni.

W domu rodziców Wandy, znajdującym się na peryferiach Kijowa, na tzw. Padole, i z tego względu bardzo odpowiednim do pracy konspiracyjnej, przechowywane były bieżące dokumenty oraz archiwum KN III POW. Znajdowała się tam również pracownia paszportów, które po wymyciu za pomocą chemikalii były sporządzane odpowiednio do otrzymanych instrukcji. Odbywały się tam również zbiórki kijowskich peowiaków, udzielano noclegów i informacji.

W dniu 10 marca 1920 r. zostały aresztowane Wanda i Helena Bourdonówny oraz ich ojciec. W dniu tym aresztowana została prawie cała Komenda POW w Kijowie, kilkunastu peowiaków z komendantem Jerzym Bolewskim na czele. Umieszczono ich w kijowskiej czerezwyczajce. Po długotrwałym śledztwie, wobec zbliżania się wojsk polskich do Kijowa, aresztowani zostali wywiezieni przez bolszewików statkiem do Krzemieńczuga, a stamtąd do Charkowa.

Wanda została rozstrzelana w siedzibie „Czeka” w Charkowie w nocy z 25 na 26 czerwca 1920 r. wraz z Marią Boguszewską, ~Jadwigą Goszczycką, ~Marią Gnatkowską-Cyganiewiczówną, Natalią Iżykiewiczówną, ~Heleną Sikorską, ~Marią Skrzycką, Jerzym Bolewskim i innymi. Jak głosi przekaz, przed śmiercią peowiaci śpiewali polskie pieśni

patriotyczne.

Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z dnia 17 maja 1922 r. (Adj. Gen. L. 13391 VM) Wanda Burdon została odznaczona pośmiertnie Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (nr Krzyża 7900).

Ojciec Wandy w wyniku starań swoich pacjentów został w końcu kwietnia 1920 r. zwolniony z więzienia, ale w późniejszym okresie był in-

Burdon Wanda.

- s. 1 – troszke poprawic styl,
- s. 1 – wyjaśnić dla Czytelnika pojęcie „Czeka”, poprawnie WCzeka –
Wszechrosyjska Nadzwyczajna Komisja do Walki z Sabotażem i Kontrrewolucją (zob. biogramy: P.Choromańskiej i H.Dybczyńskiej).
- s. 2 – chodzi o Polski Korpus gen. Józefa Dobór-Muśnickiego.

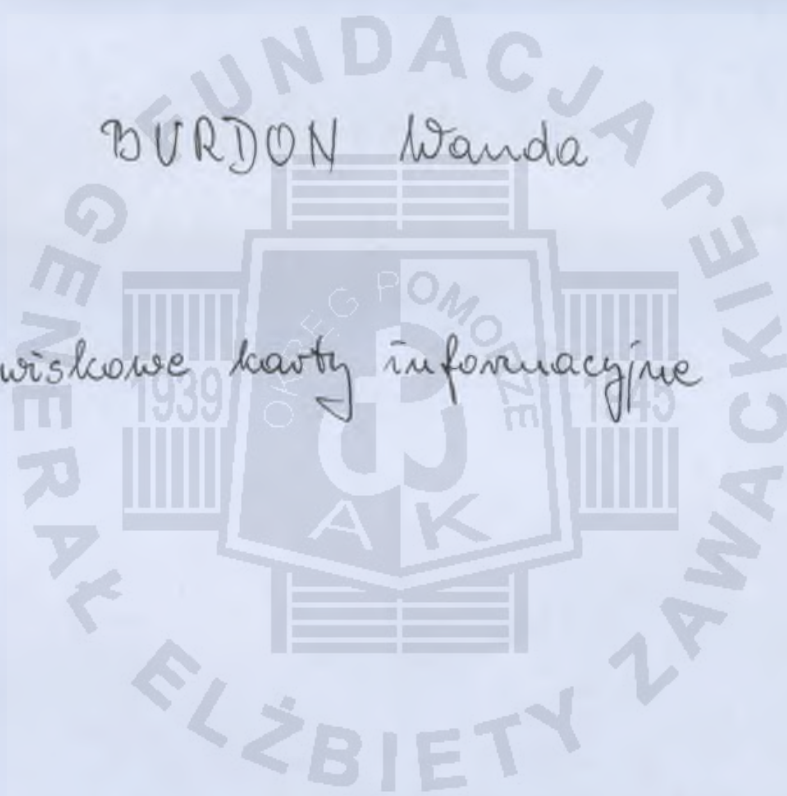
Muśnickiego. Po rozwiązaniu Korpusu wrócił do Kijowa i wtedy prawdopodobnie ożenił się z Aleksandrą Marcinkowską. Aresztowany przez Czeka w Ręczycy, uwolniony przez wkraczające Wojsko Polskie, zaciągnął się w Wilnie do 5 pułku Strzelców Konnych i potem kolejno służył w kilku jednostkach.

APAK, T: 3041/WSK; CAW, syg. KN 17 III 1938 (Helena Burdon - akta Wandy Burdon zaginęły), syg. ap 7668, 12630 (Witold Bourdon); Dz. Pers. MSWojsk. Nr 1 z 4 I 1923 r.; - - *Bohaterki*, Głos Prawdy nr 102/1925; Nowacka H., *Ruch niepodległościowy w Kijowie w: Służba Ojczyźnie...*, s. 350; Pelczyńska, *Kobieta w walce...*, w: *Dziesięciolecie...*, s. 872; Wesołowski, *Order VM...*, s. 230 i 514; Ziemiański, *Praca kobiet...*, s. 66, 115, 211-216, fot. s. 174.

uwagi BO
X03

BURDON Wanda

V Nazwiskowe karty informacyjne

i

VM

POW

BURDON

Wande

- odznaczony
udział w POW

pośmiertnie VM 2e

1939

1945

wpisane do
Kniha

Lab. Filijouk
S. 115

Order VM 1792-1945, O-we 1990,

D. K. IV 04

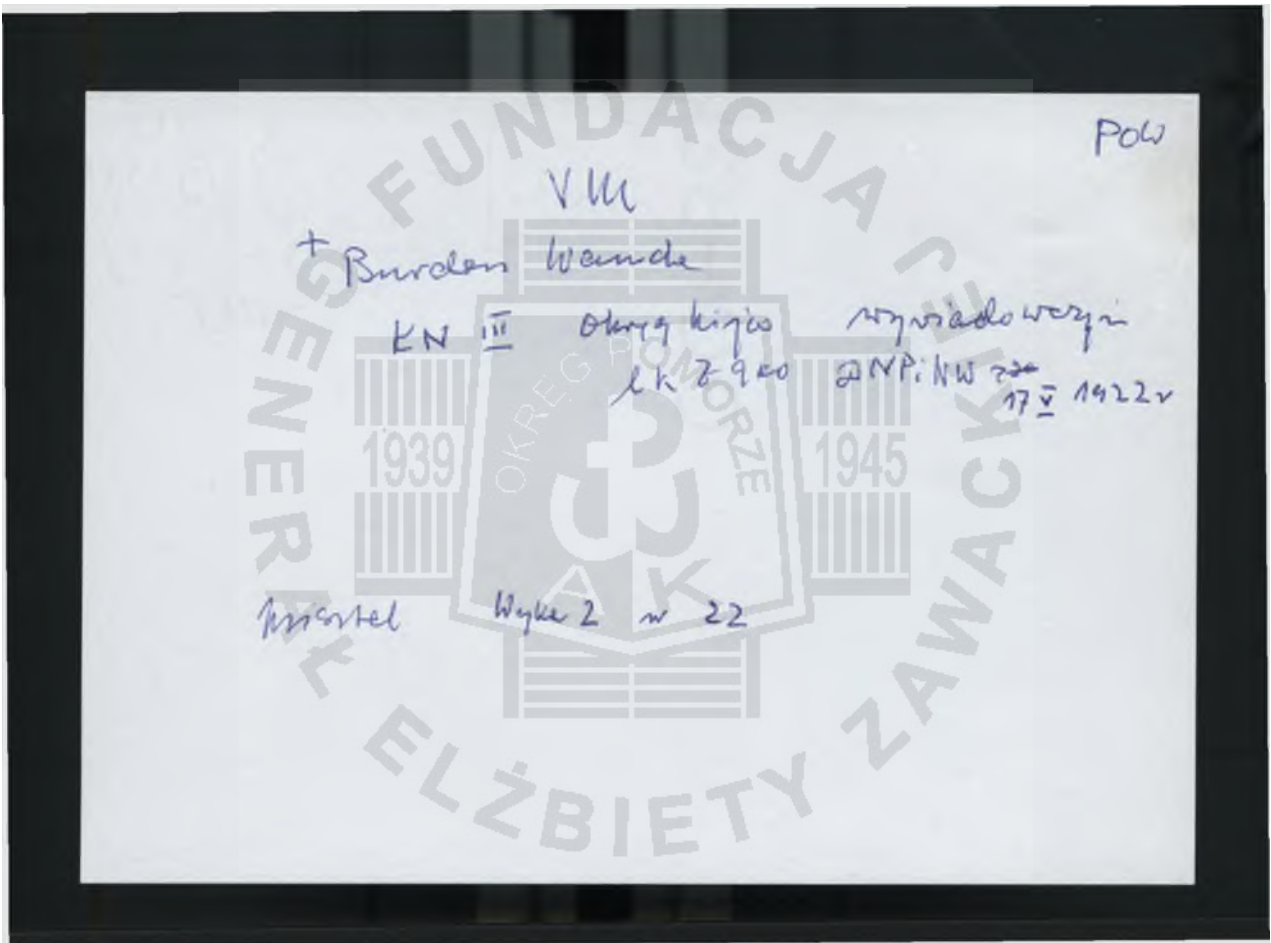
V/M
[+ Burdon Wanda]
Burdon Zofia *moja kuzynka Bur.*

Pow ~~AK~~ KOP
Rzeszów

- nauczycielka. Tajne nauczanie.

Zródło: Z. K. Wójcik, Rzeszów w latach drugiej wojny światowej. Okupacja i konspiracja 1939 - 1944 - 1945, s. 222

K.Wojt., 2002.

POL

VIII

+ Burden Wanda

KN III

Okręgi kiego
Lk 8 9 10

Wywado wozyn

MP: NW 22
17 V 1922v

1939

1945

Mantel

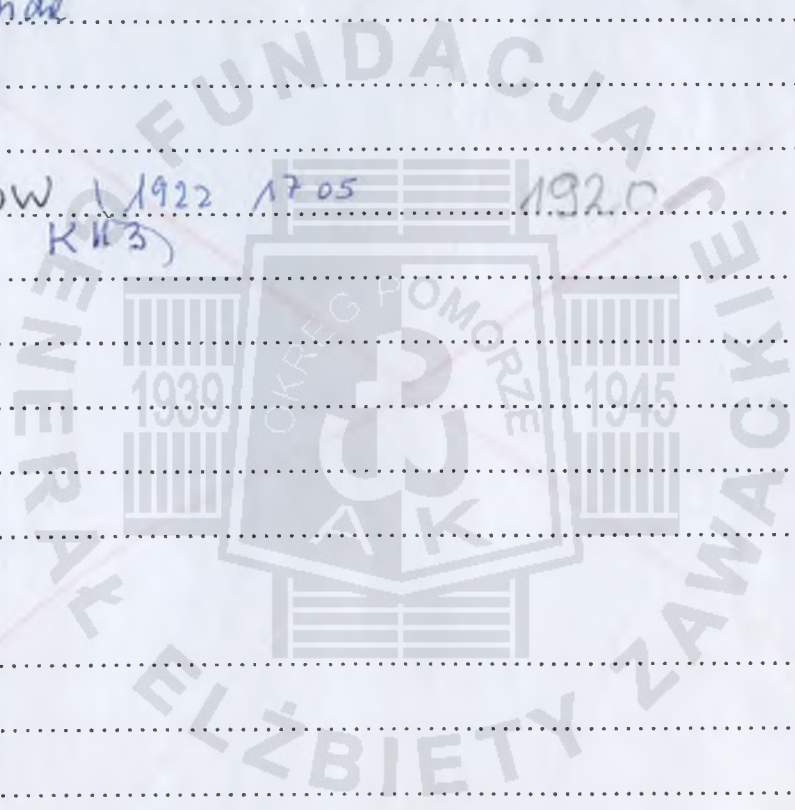
Wyka 2 w 22

T: 3041/WSK

brak WS 7-

1920

- 1. N + Burdon Wanda
- 2. I., ps. Wanda
- 3. ur.
- 4. st.
- 5. Org. POW (1922 1705 1920
KW3)
- 6. przydz.
- 7. funkcje
- 8. nr 7900
- 9. źr. HeszT. s. 514 n 230

1. Axel Burden Hande, 1920, obywatelka, 7900, POW, 1922.05.17, s. 514 s. 230.

zrodlo podane przez J. Kowalewicz (Kowalski)
Ar. pers MS WjSK nr 1 z dnia 4.7.1923 - wzstrzelano

Dr. F. Cieslik

BURDON Wanda

